

sætning og Avl ikke have været medtagne. En rigtig Vurdering skal baseres paa foreliggende faktiske Ejendomshandler, og disse ere jo saa godt som altid skete med Besætning og Inventar, og Vurderingen bliver derfor ret skønsmæssig og vanskelig og vanskeligere at kritisere med Virkning. En Klage over Ansættelserne kan vanskeligt føres, fordi der intet reelt er, men det hele er skønsmæssigt, og et Skøn kan jo have store Spillerum. Dette er maaske meget behageligt for os, der skulle vurdere, for saa vidt; men de ansatte skulde jo ogsaa have Lov til at forsvare sig eller rettere have Midler til at forsvare sig mod Overgreb. Men langt, langt vanskeligere bliver det at vurdere Jorden alene. Jeg forstaar ikke, hvorledes det lader sig gøre i de store Byer, og daarligt nok, hvorledes det lader sig gøre paa Landet. Jeg ved ikke, hvor man skal hente noget solidt Grundlag. I mange Tilfælde bliver der ingen Værdi at beregne for Jorden, naar Besætning, Inventar og Bygningers Assurancesum fradrages en Ejendoms Handleværdi. Saa dette kan man aldeles ikke gaa ud fra. Det er ret almindeligt oppe i Vendsyssel, at Ejendomme udstykkes, men de Salgssummer, der derved opnaas, maa der ikke gaas ud fra, fordi de i de fleste Tilfælde underlægges andre Ejendomme, der i Forvejen menes at have tilstrækkelige Bygninger, og derved uden større Bekostning kunne indlægge disse Arealer under deres Ejendomme og give en større Pris, end de ellers kunne, og gøre det med Fordel.

Min Overbevisning er, at det høje Ting skal meget nøje overveje Sagen, inden det gaar med til Forandring, og jeg kan paa ingen Maade forstaa, at Overgangen af visse kommunale Skatter fra $\frac{1}{5}$ af Ejendomsskylden til $\frac{2}{5}$ allerede nu skal standses. Jeg forstod den højtærede Indenrigsminister saaledes, at der skulde gøres Forsøg med Jordskyld i nogle Kommuner, før der skulde lovgives. Det er selvfølgelig meget prisværdigt og rigtigt, men et saadant Forsøg i Løbet af eet Aar, som der er antydnet, forekommer mig ikke at give tilstrækkeligt underbyggende Grundlag. Der maa virkelig flere til. Og hvorfor saa allerede nu forandre Ejendomsskylden, vi vide jo aldeles ikke, om Regering og Rigsdag ville gaa over til Jordskyld, naar Forsøget er gjort. Der synes mig i den Retning at være alt for megen Ivrighed hos den høje Regering. Den højtærede Indenrigsminister omtaler, at der ved Overgangen fra den omtalte $\frac{1}{5}$ til $\frac{2}{5}$ vil blive

lagt forøgede Skattebyrder paa de mindre Haandværkere i Landdistrikterne. Det passer ikke, for saa vidt man gaar ud fra, at saadanne mindre Haandværkere have fremmed Medhjælp, for saa faa de Fradrag efter § 75. Og Kommuneskatterne opkræves jo efter Fradrag og ikke efter Vurderingssummen, hvilket jeg ikke skal sige det mindste mod, om det end kan være tvivlsomt, hvad der skal opkræves efter ifølge Lovens Bogstav. Dermed vil jeg tillade mig at advare meget imod en Overgang til Jordskylden, i alt Fald bør man se Tiden an foreløbig, det er efter min Formening forhastet nu at gaa fra Ejendomsskylden over til Jordskyld.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Det næste Møde afholdes paa Mandag den 15. November Kl. 12 med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.

17de Møde.

Mandag den 15. November, Kl. 12.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Forhandlingen genoptoges.

N. C. Jensen: Det var med en vis Interesse, jeg forleden Dag hørte den meget ærede Indenrigsminister fremsætte sine Udtalelser overfor det ærede Medlem fra